

PARSON RUSSELL TERRIER

Pochodzenie: Wielka Brytania

rewizja tłumaczenia polskiego sierpień 2022 Mirosław Redlicki

Data publikacji obowiązującego wzorca: 22.08.2017

Użytkowość: roboczy terier, szczególnie przydatny jako norowiec.

Klasyfikacja FCI: Grupa 3 Teriery

sekcja 1: teriery duże i średnie

Próby pracy do decyzji poszczególnych krajów.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Przez całe lata miłośnicy terierów spierali się co do prawidłowego typu psów, nazywanych „terierami Jacka Russella”. Wniosek o uznanie do Angielskiego Kennel Clubu zgłosili hodowcy psów w typie foksteriera, jakie hodował w czasach wiktoriańskich Wielebny Jack Russell. Ten właśnie typ został z czasem uznany pod nazwą Parson Russell terier.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Aktywny, ruchliwy, chętny do pracy, zbudowany tak, by był szybki i wytrzymały. Harmonijny w obrysie i zwinny. Chlubne blizny po potyczkach są akceptowane.

WAŻNE PROPORCJE:

Dobrze wyważony. Długość tułowia jest nieco większa niż wysokość psa w kłębie. Odcinek od trufli nosowej do stopu jest nieco krótszy od odległości od stopu do guza potylicznego.

ZACHOWANIE /TEMPERAMENT:

Pierwotnie pies na lisa pewny siebie, energiczny i pogodny, z racji swej budowy i pasji łowieckiej nadaje się na norowca. Odważny i przyjacielski.

GŁOWA: klinowata.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: płaska, średniej szerokości, stopniowo zwężająca się ku oczom.

Stop: mało zaznaczony.

TRZEWIOCZASZKA

Nos: czarny.

Uzębienie: szczęka i zuchwa silne i dobrze umięśnione. Zgrzyz nożycowy, regularny i kompletny, siekacze szczęki przykrywają w ścisłym kontakcie siekacze zuchwy i są ustawione pionowo.

Policzki: mało widoczne.

Oczy: w kształcie migdała, nigdy wypukłe, ciemne, o bystrym, inteligentnym wyrazie.

Uszy: w proporcji do wielkości głowy, w kształcie litery „V”, średniej grubości, opadające do przodu, noszone ściśle przy głowie. Koniuszki sięgają zewnętrznego kąta oka. Linia załamania uszu nie powinna znajdować się wyżej, niż wierzch czaszki.

SZYJA:

Szlachetnie zarysowana, muskularna, dobrej długości, stopniowo poszerza się ku łopatom.

TUŁÓW:

Grzbiet: mocny, giętki i prosty.

Lędźwie : mocne, trochę wysklepione..

Klatka piersiowa: Średnio głęboka, nie sięga poniżej łokcia. Chwycona za łopatkami w obie średnio duże dłonie powinna dać się objąć. Dobrze ozebrowana, żebra ani płaskie, ani beczkowate.

OGON:

Kiedys był zazwyczaj kopiowany.

Ogon kopiowany: pozostaje w odpowiedniej proporcji do całości ciała. Mocny, możliwie prosty, osadzony średnio wysoko. Unosi się wyraźnie, gdy pies jest w ruchu, w spoczynku może być opuszczony.

Ogon niekopiowany: średniej długości i tak prosty, jak to jest tylko możliwe. Pasuje do całości sylwetki psa. Gruby u nasady, cieńszy u końca. Osadzony średnio wysoko. Unosi się wyraźnie, gdy pies jest w ruchu, w spoczynku może być opuszczony.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Wygląd ogólny: umiarkowanie szeroko rozstawione, dobrze podstawione pod tułowiem.

Łopatki: długie i skośne, dobrze nachylone ku tyłowi, wyraźnie zaznaczony kłąb.

Ramię: tej samej długości, co łopatka, ustawione pod takim kątem, aby kończyny stały na tej samej linii, co kłąb.

Łokcie: przylegające do ciała, poruszają się swobodnie po jego bokach.

Przedramię: Proste i mocne, niewykręcone. Długość przednich nóg powinna być nieco większa od głębokości tułowia.

Śródrezcze: Mocne i giętkie.

Łapa: Zwarta, o mocnych opuszkach, palce umiarkowanie wysklepione, nie płaskie ani rozstawione, nie zwrócone do wewnątrz ani na zewnątrz.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: mocne, muskularne, o dobrym kątowaniu.

Kolano : dobrze, ale nieprzesadnie kątowne.

Podudzie: Dobrze rozwinięte.

Stawy skokowe: nisko położone.

Śródstopia : równoległe, ich wykrok jest wydajny i energiczny.

Stopa: jak łapa

RUCH:

Ruch swobodny, przestrzenny, ale nieprzesadnie. Krok dobrej długości, nie związany czy wysoki. Mocny napęd kończyn tylnych. Kończyny przednie i tylne poruszają się prosto, w skoordynowany sposób.

SKÓRA: Gruba i luźna.

SZATA:

Sierść: twarda z natury, zwarta, prosta, przylegająca i gęsta, tak u odmiany krótko, jak i szorstkowłosej. Daje ochronę przed każdą pogodą. Brzuch i spód tułowia są owłosione. Sierść trzymowana ma sprawiać wrażenie naturalnej.

Maść: całkowicie biała lub z przewagą bieli, z łatami barwy płowej, cytrynowej lub czarnej. Mogą występować wszelkie kombinacje tych trzech barw. Preferowane są kolorowe znaczenia nie wychodzące poza głowę i nasadę ogona, ale niewielkie łatki na ciele są dopuszczalne.

WIELKOŚĆ:

psy - idealna wysokość w kłębie: 36 cm, suki - idealna wysokość w kłębie: 33 cm. Ważniejsza jest harmonia i prawidłowość budowy niż wielkość, trzeba jednak zawsze brać pod uwagę, że jest to terier do polowania na lisy, a zatem jego klatka piersiowa ma się pomieścić w dwóch przeciętnej wielkości dłoniach.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca są traktowane jako wady i oceniane w zależności od ich nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa, oraz zdolność wykonywania tradycyjnej pracy.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.

NB.

- Każdy pies,
wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.
- Samce
muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.